

DECIZIA nr. 90/15.02.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul **DM**,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. a/...

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresele nr. A1/..... si nr. A2/..... de catre Administratia sector 1 a Finantelor Publice, inregistrate la DGRFPB sub nr. a/... si nr. A2/..... cu privire la contestatia formulata de domnul DM, CNP, cu domiciliul in Bucuresti,

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 14.09.2015 si inregistrata la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. c/..., il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 24.08.2015, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de **x lei** aferente diferentelor de impozit anual de regularizat.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu art. 352 alin (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul **DM**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d, organele fiscale din cadrul Administratia Sector 1 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina domnului DM, pe baza evidentei pe platitor, dobanzi de intarziere aferente diferentelor de impozit anual de regularizat in suma totala de x lei pentru perioada 31.12.2014-07.08.2015.

II. Prin contestatia formulata, domnul DM solicita anulara in intregime a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d.

In decizia contestata nu este precizata perioada fiscala pentru care a fost calculata diferenta de impozit.

Din anexa la decizia contestata se intelege ca dobanzile au fost calculate pentru o creanta prescisa in anul 2004 si in consecinta organul fiscal era obligat sa se abtina la stabilirea de noi obligatii fiscale pentru o creanta prescisa.

Conform prevedrilor art. 91 alin (1) din O.G. nr. 92/2003 Cod procedura fiscala, dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, astfel ca dreptul de a mai fi emis vreun titlu de creanta a incetat la data de 31.12.2009.

Continutul deciziei nu e conform cu prevederile art. 43 alin (2) lit. a), e), g) si h) si art. 87 din OG nr. 92/2003 Cod procedura fiscala privind conditiile de forma si continut, nementionand denumirea organului fiscal emitent. Nu arata care sunt motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului fiscal contestat, nu poarta semnatura reprezentantului legal si nu are aplciata stampila emitentului.

III. Fata de constatarile organului fiscal, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la conditiile de forma ale Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d

Cauza supusa solutionarii pentru acest capat de cerere este daca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d a fost emisa de organele fiscale teritoriale cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, Administratia sector 1 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d, prin intermediul centrului de imprimare masiva si comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 24.08.2015.

Prin contestatia formulata contribuabilul invoca nerespectarea prevederilor legale in vigoare pe motiv ca nu cuprinde motive de fapt si de drept, semnaturi si stampila emitentului si nu este mentionat denumirea organului fiscal emitent.

In drept, in speta sunt aplicabile prevederile prevazute la art. 43 din Codul de procedura fiscala care stipuleaza urmatoarele:

Art 43 – (1) Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) ștampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;

j) mențiuni privind audierea contribuabilului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

(4) Prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit în condițiile alin. (3).

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 1 din Ordinul nr. 1107/2012 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative și procedurale care prevede:

"Art. 1. - (1) Prin prezentul ordin se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale și procedurale, emise de către organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin intermediul centrului de imprimare masivă, **valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele aplicabile actelor administrative și procedurale.**

Art. 2. - Actele administrative și procedurale prevăzute la art. 1 sunt următoarele:

(...) 3. Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii;"

Fata de prevederile legale sus citate, rezulta ca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d indeplineste toate cerintele legale.

Astfel, in ceea ce priveste sustinerea contestatorului conform careia lipsesc din cuprinsul actului semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal potrivit legii si stampila organului fiscal emitent, se mentioneaza ca semnatura si stampila conducatorului organului fiscal emitent nu sunt obligatorii, in situatia actelor emise prin intermediul centrului de imprimare masiva.

In ceea ce priveste motivarea contestatarului conform caruia actul atacat nu contine motive de fapt si de drept nu poate fi sustinuta favorabil in sustinerea cauzei tinand cont ca in cadrul deciziei la motive de fapt este in scris faptul ca „pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat s-au calculat urmatoarele accesorii”, iar la motive de drept sunt inscise prevederile legale, respectiv, art 88, art. 119, 110 si art. 111 din O.G. nr. 92/2003 Cod procedura fiscala.

Referitor la invocarea nerespectarii prevederilor art. 87 din O.G. nr. 92/2003 Cod procedura fiscala, respectiv faptul ca in cuprinsul deciziei nu este mentionat denumirea organului fiscal emitent, nu este intemeiata tinand cont ca in decizia de calcul accesorii la antet este mentionat “ Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti” “ Administratia sector 1 a Finantelor Publice”.

Fata de cele precizate, rezulta ca aspectele procedurale invocate de societate, in baza carora solicita anulara deciziei contestate, nu au sustinere legala.

Pe cale de consecinta, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d, emisa prin intermediul centrului de imprimare masiva, indeplineste cerintele legale aplicabile actelor administrative, motiv pentru care urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru acest capat de cerere.

3.2. Referitor la accesoriile aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d

Cauza supusa solutionarii este daca contestatarul datoreaza accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d in conditiile in care pe de o parte organele fiscale nu au facut dovada indeplinirii procedurii de comunicare a debitelor principale care au generat accesoriile, iar pe de alta parte nu au revizuit situatia fiscala a acestuia in raport strict de considerentele deciziei de solutionare a contestatiei emisa sub nr. 187/09.03.2015.

In fapt, Administratia sector 1 a Finantelor Publice a emis pentru domnul **DM** Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d, pe baza evidentei fiscale stabilind dobanzi de intarziere aferente diferentelor de impozit anual de regularizat in suma totala de x lei calculate pentru perioada 31.12.2013-17.07.2014.

Organul fiscal a emis Decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 nr. dec1/2002 in baza Declaratiei de venit global pe anul 2002 inregistrata sub nr. S/z prin care au fost stabilite in plus diferente de impozit de regularizat in suma de z lei.

Pentru anul 2003, organul fiscal a emis Decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2003 nr. dec2/2003 in baza Declaratiei de venit global pe anul 2003 inregistrata sub nr. S/z prin care au fost stabilite in plus diferente de impozit de regularizat in suma de y lei.

Organul fiscal precizeaza ca nu detine dovada confirmarii de primire a deciziilor anuale pe anii 2002 si 2003 si nici returnul acestora.

Domnul DM a mai formulat contestatie impotriva accesoriiilor calculate pentru aceleasi debite, remisa prin posta la data de 27.08.2014 si inregistrata la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. co/z, fiind solutionata prin Decizia nr. 187/09.03.2015, prin care s-a dispus desfiintarea actului atacat, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilului tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, de dispozitiile legale privind prescriptia, precum si de cele retinute prin Decizia nr. 187/09.03.2015

exercitându-si rolul activ in vederea stabilirii concrete a obligatiilor fiscale datorate de contribuabil.

In drept, potrivit art. 65 alin. (2) si (3) si art. 67 alin. (1) din OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venit:

"Art. 65 - (2) Organul fiscal stabileste impozitul anual datorat pentru anul precedent si emite o decizie de impunere în intervalul stabilit anual prin ordin al ministrului finantelor publice.

(3) În aceasta decizie organul fiscal stabileste si diferentele de impozit anual ramase de achitat sau impozitul anual de restituit, care se determina prin scaderea din impozitul anual datorat a obligatiilor reprezentând plati anticipate cu titlu de impozit si a creditelor fiscale externe pentru veniturile realizate din categoriile de venituri prevazute la art. 59."

"Art. 67 - (1) Diferentele de impozit ramase de achitat conform deciziei de impunere anuala, se platesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicarii deciziei de impunere, perioada pentru care nu se calculeaza si nu se datoreaza majorari de întârziere."

In speta sunt incidente si prevederile art. 44, art. 45, art. 86, art.111 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si dispozitiile normelor metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 1050/2004, care stipuleaza:

Codul de procedura fiscala:

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia îi este destinat."

"2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate."

"Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

Norme metodologice:

"44.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligației stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii. "

"Art. 86 - (6) - Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si înștiințari de plata, de la data comunicarii acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plata."

"Art.111 - (1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza."

Tinand cont de prevederile legale mai sus mentionate, rezulta ca organul fiscal are obligatia de a comunica contribuabililor toate actele administrative fiscale care le sunt destinate. Efectul opozabilitatii titlului de creanta prin care s-a stabilit obligatia de plata consta in aceea ca autoritatea fiscala este in drept sa pretinda plata acesteia numai daca titlul respectiv a fost comunicat.

In speta sunt incidente si prevederile art. 84 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

“Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare”.

In cazul impozitului pe venit, scadenta obligatiei de plata principala, care determina si momentul din care se pot naste obligatiile de plata accesorii, ca o consecinta a neachitarii pana la scadenta a obligatiei principale **este stabilita in functie de momentul comunicarii deciziei de impunere.**

In ceea ce priveste calculul dobanzilor de intarziere, dispozitiile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata prevad:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

Concluzionand, din dispozitiile legale sus-citate rezulta ca dobanzile se datoreaza pentru neachitarea la termen a obligatiilor fiscale, ca o masura accesorie in raport cu debitul principal, in situatia in care suma datorata in contul acestui debit a fost stabilita prin decizie emisa de organul fiscal, opozabila platitorului din momentul comunicarii sau la o data ulterioara acesteia. Efectul opozabilitatii titlului de creanta prin care s-a stabilit obligatia principala consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa calculeze accesorii si sa pretinda plata acestora cata vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesoriile pretinse.

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca dobanzile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata. In ceea ce priveste diferentele de impozit de regularizat stabilite in plus, acestea se individualizeaza de catre organul fiscal **prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul in care sunt comunicate contribuabilului, inclusiv in ceea ce priveste calcularea accesoriilor aferente.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- in baza declaratiilor de venit global intocmite de contribuabil, Administratia Finantelor Publice sector 1 a emis Decizii de impunere anuala pentru veniturile realizate de persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anii 2002 si 2003, prin care au fost stabilite in sarcina contribuabilului diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus, astfel:

- Decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2002 nr. dec1/2002, prin care au stabilit in sarcina contribuabilului o diferenta de impozit anual de regularizat stabilita in plus pentru anul 2002 in suma z lei;

- Decizia de impunere anuala pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2003 nr. dec2/2003, prin care au stabilit in sarcina contribuabilului o diferenta de impozit anual de regularizat stabilita in plus pentru anul 2003 in suma de y lei;

- organul fiscal nu a anexat la dosarul cauzei niciun document care sa faca dovada comunicarii deciziilor de impunere aferente anilor 2002 si 2003, iar prin adresa de completare nr. A/c precizeaza a nu detine dovada confirmarii de primire si nici returul acestora;
- la dosarul cauzei au fost anexate acte de executare silita (somatii, titluri executorii) pentru deciziile nr. dec1/2002 si nr. dec2/2003;
- organele fiscale au emis decizia referitoare la obligatiile accesorii nr. dec/a.s.d prin care au fost calculate accesorii aferente debitelor stabilite in plus si neachitate.

Organul fiscal, prin referatul cu propuneri de solutionare mentioneaza ca a fost emisa somatia nr. som/2014 respectiv titlul executoriu nr. som/2009 emise in termenul legal de prescriere, acesta fiind intrerupt la data de 19.05.2009 prin emiterea actului de executare, respectiv somatia nr. som dar fara sa faca dovada comunicarii somatiei si titlului executoriu.

In speta, prin Decizia referitoare la obligatiile accesorii nr. dec/a.s.d au fost calculate accesorii care au avut la baza aceleasi titluri de creanta pentru care au fost calculate accesoriile contestate prin adresa remisa prin posta la data de 27.08.2014 si inregistrata la Administratia Sector 1 a Finantelor Publice sub nr. co/z, fiind solutionata prin Decizia nr. 187/09.03.2015, prin care s-a dispus desfiintarea actului atacat, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilului tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, de dispozitiile legale privind prescriptia, precum si de cele retinute prin Decizia nr. 187/09.03.2015 exercitandu-si rolul activ in vederea stabilirii concrete a obligatiilor fiscale datorate de contribuabil.

Pentru a pronunta aceasta solutie Serviciul solutionare contestatii din cadrul DGRFPB a retinut in considerentele Deciziei nr. 187/09.03.2015 urmatoarele:

- scadenta in cazul impozitului pe venit este determinata in functie de data comunicarii deciziilor de impunere prin care s-au individualizat obligatiile de plata, iar accesoriile se calculeaza **numai pentru neachitarea la scadenta** de catre debitor a obligatiilor de plata, ori organul fiscal nu face dovada indeplinirii procedurii de comunicare pentru deciziile de impunere care au stat la baza emiterii deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate, respectiv dovada indeplinirii procedurii de comunicare pentru Decizia de impunere anuala pe anul 2002 nr. Dec/2002 si pentru Decizia de impunere anuala pe anul 2003 nr. Dec/2003;
- in lipsa documentelor care sa faca dovada comunicarii deciziilor de impunere prin care s-au stabilit debitele care au generat calculul accesoriilor contestate nu se poate stabili scadenta obligatiilor fiscale principale si pe cale de consecinta a legalitatii calculului obligatiilor fiscale accesorii.

In lumina acestor considerente, organul de solutionare a contestatiei a dispus prin dispozitivul deciziei nr. 187/09.03.2015 desfiintarea actului atacat, urmand ca *Administratia sector 1 a Finantelor Publice sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilului tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, de dispozitiile legale vizand prescriptia, precum si de cele retinute prin prezenta exercitandu-si rolul activ in vederea stabilirii corecte a obligatiilor fiscale datorate de contribuabilul DM.*

Avand in vedere ca dosarul contestatiei formulata de domnul DM a fost transmis incomplet, Serviciul de solutiune contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B. prin adresele nr. A1/... si nr. A2/.... a solicitat documente si informatii in vederea completarii dosarului contestatiei de la organul emitent al actelor contestate, fara ca organul fiscal sa se pronunte asupra acestora.

Potrivit art. 7 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica şi va avea în vedere toate circumstanţele edificatoare ale fiecărui caz”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ, fiind îndreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Avand in vedere ca in dosarul contestatiei nu au fost anexate documentele prin care sa se faca dovada respectarii procedurii de comunicare pentru toate deciziile de impunere ce au constituit baza de calcul a accesoriilor si a somatiei si titlului executoriu, tinand cont ca organul fiscal nu a facut nicio precizare cu privire la considerentele retinute prin Decizia nr. 187/09.03.2015, organul de solutionare a contestatiei prin adresele nr. A1/... si nr. A2/... a solicitat AS1FP sa procedeze la completarea dosarului cu documente si informatiile ce au legatura cu cauza supusa solutionarii.

Organul fiscal prin adresa nr. A3/..., raspunde la solicitarea organului de solutionare a contestatiei, fara sa anexeze sau sa se pronunte la cele solicitate cu privire la documentele lipsa din dosarul contestatiei.

Se retine ca potrivit art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 216. - (3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare".

Totodata, conform art. 210 alin. (2) din acelasi act normativ:

"Decizia sau dispozitia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac".

Astfel, potrivit dispozitiilor legale anterior citate, **considerentele organului de solutionare din cuprinsul deciziei sunt definitive si obligatorii pentru organele fiscale desemnate sa refaca inspectia si sa incheie o noua decizie de impunere, acestea fiind tinute de lamuririle si de punctul de vedere al organului de solutionare a contestatiei cu privire la speta fiscala analizata si de documentatia propusa spre reanalizare**, dovada fiind folosirea *expressis verbis* a cuvantului **"strict"** in textul de lege care constituie temeiul juridic al solutiei pronuntate de organul de solutionare a contestatiei.

In speta, **organul fiscal** care a intocmit Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul precedent nr. dec/a.s.d ce face obiectul prezentei decizii, **au ignorat lamurirea data spetei de organul de solutionare**, respectiv **situatia fiscala propusa spre reanalizare inclusiv privind prescriptia**, concluzionand in referatul motivat ca accesoriile au fost corect calculate pentru debite ce nu intra sub incidenta prescrierii.

Or, cu privire la aceste constatari se retine ca organul fiscal nu a efectuat o analiza detaliata a situatiei fiscale tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, de dispozitiile legale vizand prescriptia, precum si de cele retinute prin prezenta exercitandu-si rolul activ in vederea stabilirii corecte a obligatiilor fiscale datorate de contribuabil si propuse spre analiza de catre organul de solutionare a contestatiei din cadrul DGRFPB prin Decizia nr. 187/09.03.2015, respectiv nu a revizuit situatia fiscala tinand cont de faptul ca diferentele de impozit de regularizat stabilite in plus se individualizeaza de catre organul fiscal **prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul în care sunt comunicate**

contribuabilului, inclusiv in ceea ce priveste calcularea accesoriilor aferente, tinand cont ca dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale **se prescrie în termen de 5 ani**.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca organul **fiscal nu a dat curs indrumarilor organului de solutionare a contestatiei si nu a reanalizat situatia fiscala a contribuabilului**, astfel ca

Avand in vedere ca organul fiscal nu a respectat considerentele deciziei nr. 187/09.03.2015 si nu a procedat la analiza temeinica a cauzei, conform indrumarilor date de organul competent in solutionarea contestatiei, se va desfiinta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. dec/a.s.d emisa de Administratia sector 1 a Finantelor Publice, cu privire la accesoriile stabilite in suma de **x lei, urmand ca organele de administrare fiscala sa se conformeze strict considerentelor din decizia de solutionare** si sa aplice prevederile legale in vigoare asa cum prevede art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin OPANAF nr. 2906/2014, unde se stipuleaza:

"11.5. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Tinand seama de cele sus mentionate se remite cauza Administratiei sector 1 a Finantelor Publice in vederea **reanalizarii situatiei fiscale a contribuabilului** tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, de **dispozitiile legale vizand prescriptia**, precum si de cele retinute prin prezenta exercitandu-si rolul activ in vederea **stabilirii corecte a obligatiilor fiscale datorate** de contribuabilul DM.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 7, art. 43, art.44, art.45, art. 86, art.111, art. 119, art.120, art.205, art.206, art. 210, art.213 si art. 216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 65 si art. 67 din OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, pct. 11.5, pct. 11.6, pct.11.7. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE

1. Respinge contestatia formulata de domnul DM cu privire la nulitatea deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. dec/a.s.d, emisa de Administratia sector 1 a Finantelor Publice.

2. Desfiinteaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. dec/a.s.d, prin care Administratia Sector 1 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina domnului DM accesorii in suma totala de **x lei**, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilului, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.